

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปรกฟ้า

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๖

ของ

เทศบาลเมืองปรกฟ้า

อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม กับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดท้องถิ่นให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองปรกฟ้า เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปรกฟ้า
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเทศบาลเมืองปรกฟ้า โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองปรกฟ้า และผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปรกฟ้า เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองปรกฟ้า ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยที่ สำนักงานเทศบาลเมืองปรกฟ้าแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองปรกฟ้า

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองปรกฟ้าเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ดังนี้

(๕.๑) ให้เขตเทศบาลเมืองปรกฟ้า เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑.๑) ช้าง

(๑.๒) ม้า

- (๑.๓) ลา
- (๑.๔) โค
- (๑.๕) กระปือ
- (๑.๖) สุนัข
- (๑.๗) แพะ
- (๑.๘) แกะ
- (๑.๙) กวาง
- (๑.๑๐) ห่าน
- (๑.๑๑) เป็ด
- (๑.๑๒) ไก่
- (๑.๑๓) สุนัข
- (๑.๑๔) แมว
- (๑.๑๕) งู
- (๑.๑๖) จระเข้
- (๑.๑๗) นก

(๕.๒) ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตเทศบาลเมืองปรกฟ้า โดยเด็ดขาด

- (๒.๑) งูพิษ และงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒.๒) ปลาปิรันยา
- (๒.๓) คางคกไฟ
- (๒.๔) สัตว์ร้ายต่าง ๆ
- (๒.๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ
- (๒.๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมได้
ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลเมืองปรกฟ้า

ข้อ ๖ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้

- (๑) จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปสมควร
- (๒) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดมลภาวะและก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น
- (๓) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

ข้อ ๗ การเลี้ยงสัตว์ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่อไปนี้

๗.๑ สถานที่ตั้ง

๗.๑.๑ ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ ที่ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๗.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ
ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยง
สัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

/ ๗.๑.๒ ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์

๗.๒ อาคารและส่วนประกอบ

๗.๒.๑ อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ห้ามใช้เป็นที่พักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๗.๒.๒ พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีต และมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๗.๒.๓ หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องผ่านภายในอาคารได้อย่างทั่วถึง

๗.๒.๔ คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

๗.๓ การสุขาภิบาลทั่วไป

๗.๓.๑ ต้องจัดให้รางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร มีความลาดเอียงให้น้ำไหลได้สะดวก

๗.๓.๒ ต้องมีการบำบัดน้ำเสีย ก่อนปล่อยลงรางระบายน้ำ

๗.๓.๓ ต้องมีการเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำ

๗.๓.๔ ต้องมีที่เก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น อันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

๗.๔ การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ ต้องควบคุมไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๗.๕ ต้องดูแลรักษาความสะอาดของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้สะอาดอยู่เสมอ

๗.๖ การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองปรกฟ้า แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามแกรณ์ ก่อนถึงเวลากำหนดดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองปรกฟ้า ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองปรกฟ้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๑ ให้นายกเทศมนตรีเมืองปรกฟ้า รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๐๘ ต.ค. ๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายสุทิน สุดทิน)

นายกเทศมนตรีเมืองปรกฟ้า

(ลงชื่อ)

เห็นชอบ

(นายคมสัน เอกชัย)

ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี